

РЕШЕНИЕ

№ 87

гр. ХАСКОВО, 24.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ХАСКОВО, VII-МИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и четвърти ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ГЕОРГИ Г. ГЕОРГИЕВ

като разгледа докладваното от ГЕОРГИ Г. ГЕОРГИЕВ Търговско дело № 20225600900118 по описа за 2022 година

Производството е по реда на Глава XXI, чл. 274 и сл. от ГПК вр. с чл. 25 ал. IV от ЗТР

Обжалвания акт

С №20221012182717/13.X.2022 г. по представеното заявление №20221012182717/12.X.2022 г. е постановен отказ за вписване по партидата в Търговския регистър на „Дуветика България“ ЕАД в ликвидация, ЕИК*****, гр. Д., Х.О., бул. „С.С.“ №21 на заявено увеличаване на капитала на дружеството.

Обстоятелства по по обжалването

„Дуветика България“ ЕАД в ликвидация, ЕИК*****, гр. Д., Х.О., бул. „С.С.“ №21 са останали недоволни от постановения отказ, поради което го обжалват като неправилен и незаконосъобразен с искане същият да се отмени и се извърши вписването в търговския регистър на заявените обстоятелства по партидата на дружеството.

Жалбоподателят твърди, че към подаденото заявление били приложени всички необходими документи за извършване на заявеното вписване в регистъра на увеличаване капитала на дружеството.

Дължимата от длъжностното лице проверка в режима на чл. 21 от ЗТРРЮЛНЦ била формална, имаща за цел проверка и удостоверяване дали са приложени всички изискуеми документи и дали същите извеждат съответствие на искането със закона и устава. В случая обаче според

жалбоподателят, длъжностното лице е превишило тези си правомощия и осъществило преценка за материална законосъобразност на случая, с което е обосновало и постановения отказ. Съобразно практиката на ВКС извън правомощията на регистърния съд, респ. дл. лице по регистрацията било да се осъществява преценка по същество на законосъобразното настъпване на заявинете обстоятелства в правния мир.

Към заявлението си дружеството приложило решение на едноличния собственик на капитала, съобразено с изискванията на чл.193 от ТЗ, за увеличение на капитала с непарична вноска, взето в съответствие с чл.15 ал. II от устава. Било представено и заключение на вещи лица, назначени с акт на длъжностното лице.

Неправилно било становището на дл. лице, че не била посочена целта на исканото увеличение на капитала на дружеството, тъй-като в тази хипотеза същата била ирелевантна. Целта имала правнозначение само при намаляването на капитала на дружествата с оглед интересите на кредиторите

Жалбоподателят извежда и че в закона нямало ограничения относно увеличаване на капитала чрез непарична вноска по отношение на дружество в процед на ликвидация. В случая се касаело за апорт на вземания на едноличния собственик на капитала по предоставен вътрешногрупав заем на дружеството. Увеличението на капитала ставало за сметка на имущество, което дружеството вече било придобило-притежавало го като заемни средства. По същество едноличния собственик, кредитор по вземането и бъдещ кредитор по вземането на ликвидационния дял от дружеството, извършвал действия по управление и разпореждане със собственото си вземане, което се превръщало във вземане, което трябвало да се уреди в хода на ликвидацията/при конкуренция с другите кредитори/, в такова, което ще се уреди след това и като ликвидационна квота в режима на чл.271 от ТЗ.

Същевременно въпросния заем бил отразен счетоводно в ГФО, в декларацията на БНБ. Предвид на това били неоснователни и мотивите на дл. лице. относно представената аналитична справка в насока, че същата не можела да служи като доказателство за счетоводното отразяване на заема.

В представения отговор на жалбата длъжностното лице от АВ излага обосновка относно нейната неоснователност и правилността на поставения отказ. Исканото увеличение на капитала на жалбоподателя не можело да се допусне, тъй-като търговецът бил с прекратена търговска дейност и в производство по ликвидация от 10.XII.2021 г. Посочва се, че при това състояние дружеството запазвало правосубектността си, но било субект с ограничена правоспособност и дееспособност. Ликвидационното производство имал за цел да подготви субекта за заличаване, като се съберат неговите вземания, осребри се наличното имущество, погасят се задълженията и се разпредели останалото имущество. Според АВ ликвидационната цел била несъвместима с увеличаването на капитала на дружеството, тъй-като предполагала извършване на търговска дейност. Кредиторите се удовлетворявали при ликвидацията при достатъчно налично имущество, което ако не достигало се иницирирало производство по несъстоятелност.

В случая представената аналитична справка без подпис на съставител и ръководител на предприятието не служела като доказателство за счетоводното отразяване на задължението на дружеството. Липсвало и

удостоверяване на сделката от БНБ по реда на чл.7 ал.І от Наредба №27 на БНБ.

Правни съображения

Жалбата е депозирана в срока по чл. 25, ал. І ЗТР, подадена е срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, и е адресирана до надлежния съд – окръжния съд по седалището на дружеството заявител, поради което е процесуално допустима. Същата обективира надлежни права, които подлежат на съдебен контрол предвид постановените негативни за правната сфера последици с обжалвания отказ.

Преценена по същество жалбата е основателна. Чрез нея се осъществяват налични субективни права, които подлежат на уважаване.

Безспорно от събраните доказателства по делото е, че жалбоподателят „Дуветика България“ ЕАД като търговско дружество е в процедура по доброволна ликвидация, стартирана с акт по чл.252 ал.І т.1 от ТЗ на едноличния собственик на капитала „Дуветика Интернешънъл“ С.Л.Р., за което надлежно е налично отразяване в режима на чл.9 от ТЗ към фирмата му. Този правен субект към настоящия момент не е заличен и съществува в правния мир.

Основния въпрос в случая е възможно ли е търговско дружество в ликвидация да увеличава капитала си. Ликвидацията като правен институт е насочена към преустановяване на дейността на съответния субект, като в случая същата е инициирана от самото дружество и е от вида на доброволната такава. Това състояние е надлежно отразено в Търговския регистър, следователно за него за известени всички трети лица.

Ликвидацията има за цел при прекратяване на дружеството да се удовлетворят кредиторите на същото, да се довършат всички текущи негови сделки и отношения, и останалото след това имущество да се разпредели между съдружниците, в случая акционерите, съобразно дяловото им участие в капитала или т.нар. ликвидационна квота, след което се осъществява заличаването му като правен субект.

За постигане на тези цели се определя ликвидатор. Функциите на същия, очертани в чл.266 и сл. от ТЗ, са подчинени изцяло на осъществяване на ликвидацията на дружеството. Ликвидаторът по съществото си е особен изпълнителен орган на дружеството в тази процедура по доброволна ликвидация, поради което встъпва в правомощията само на изпълнителните органи на съответното дружество. Ликвидаторът е длъжен да довърши текущите сделки, да събере вземанията, да превърне останалото имущество в пари и да удовлетвори кредиторите на търговеца, като може да сключват нови сделки само ако това се налага от ликвидацията. Изрично в чл.266 ал.ІІІ от ТЗ се сочи, че ликвидаторите носят същата отговорност за дейността си по ликвидацията както управителите и другите изпълнителни органи на търговските дружества.

Ето защо при осъществяване на производството по доброволна ликвидация ликвидаторът няма от една страна и не изземва от друга страна

никакви правомощия на основния орган на управление на дружествата – общото събрание. Общото събрание продължава да упражнява същностните си правомощия определени със закон, така и такива, които са свързани само с осъществяване на ликвидацията. Без този дружествен орган, провеждането на иницирана от дружеството ликвидация, само от ликвидатора е правно невъзможно, предвид разпоредбите на чл. 266, ал. IV и ал. V, т. 1, чл. 268, II, чл. 270, ал. I и II, чл. 271, чл. 272, ал. IV, чл. 273, ал. I, чл. 274, ал. I и ал. II от ТЗ. Общото събрание осъществява освен всички друго и контрол върху дейността на ликвидатора, вкл. и взема решение за освобождаването му от отговорност. Безспорно е, че тези хипотези са изцяло относими и към едноличните дружества с акции.

Увеличението на капитала на търговското дружество, в частност акционерното, е изключително правомощие на общото събрание на акционерите съобразно чл. 221 т. 2 от ТЗ, респ. за ЕАД това решение е правомощия на едноличния собственик на капитала предвид чл. 219 ал. II от ТЗ.

Увеличението на капитала е напълно възможно и допустимо от закона във всеки етап от съществуването на търговското дружество до заличаването му. Докато едно дружество е правен субект то и основния ръководен орган продължава да осъществява функциите си. В процедурата по ликвидация дружеството продължава да е правоспособен правен субект, поради което и общото му събрание може да взема решения. Следва да се посочи в тази насока и че без решение на общото събрание по чл. 270 ал. II от ТЗ не е възможно заличаване на дружеството. Нещо повече – общото събрание, респ. едноличния собственик на капитала може и при течаща ликвидация, когато дружеството е прекратено поради изтичане на срока или по решение на компетентните дружествени органи, да реши да се продължи дейността му, ако не е започнало разпределение на имуществото – чл. 274 от ТЗ. Тази разпоредба ясно извежда, че общото събрание в производството по ликвидация на търговското дружество е напълно действащ ръководен орган, без ограничени правомощия, след като може да преустанови това производство и да продължи дейността на търговеца. Впрочем това правомощие е правно и логически свързано с правомощието на този орган да прекрати дейността и да започне ликвидация на дружеството, като и двете са израз на свободната преценка на общото събрание относно битието на съответния търговец, което единствено то е оторизирано да решава. Тази норма ясно свидетелства, че винаги общото събрание е основен орган на управление на дружествата, дори и при ликвидация, и само то може да взема есенциални решения относно съществуването, дейността и управлението им.

Увеличаването на капитала на дружеството е със значително по-малко въздействие върху дейността на същото, отколкото вземането на решение за осъществяване на ликвидация, прекратяването му или решение за продължаване на дейността му при налична ликвидация. От друга страна законът не предвижда никаква забрана в това производство да се вземат решения относно увеличаване на капитала на съответното дружество. Поради това подобно решение и в производството по ликвидация е единствено въпрос за свободната автономна преценка на общото събрание, съобразена с интересите на дружеството.

Решението на едноличния собственик на капитала за увеличение на капитала на „Дуетика България“ ЕАД чрез апорта на вземане е взето по надлежен ред-обективирано е нарочно решение в тази насока от 30.IX.2022 г. за увеличение на капитала до размер на вземането от 3 496 711 лева в съгласие и с чл.193 ал.І от ТЗ,извършена е оценка на непаричната вноско-вземане от определени от АВ три вещи лица в режима на чл.72 от ТЗ,изведена като стойност на 3 496 711 лева, извършено е записване на акции съобразено със стойността на тази вноска от „Дуетика Интернешънъл“ С.Л.Р.,осъществена е и промяна в устава на ЕАД,изцяло съобразена с горните обстоятелства и чл.73 ал.ІІІ от ТЗ.В устава изрично е отразено,че капитала на „Дуетика България“ ЕАД възлиза на 5 496 000 лева,разпределен на 5 496 акции всяка с номинална стойност от 1 000 лева,който е записан и внесен изцяло от едноличния собственик „Дуетика Интернешънъл“ С.Л.Р.В устава е посочена и направената непарична вноска на стойност от 3 496 000 лева.;представена е и декларация по чл.13 ал.ІV от ЗТРРЮЛНЦ.

Освен,че не е забранено от закона,процесното увеличение на капитала на „Дуетика България“ ЕАД/в ликвидация/ е и изцяло съобразено с целите на ликвидацията. Същата изисква установяване на кредиторите на дружеството,погасяване на вземанията им и разпределение като ликвидационна квота на останалото след това имущество на акционерите.

В случая безспорно едноличния собственик на капитала в това дружество „Дуетика Интернешънъл“ С.Р.Л е кредитор на „Дуетика България“ ЕАД по силата на договор за заем от 20.VI.2018 г. в размер на 1 787 840 евро отпуснат за погасяване на задължения на последното към „УниКредит Булбанк“ АД,изплатени изцяло в поза на банката,съобразно представените документи.Заемното правоотношение е обект и на анекси,последният от които е от 28.VI.2022 г. и с който се удължава срока по падежа до 28.X.2022 г.Това задължение е декларирано пред БНБ по силата на чл.6 ал.І т.1 от Наредба № 27/13.III.2014 г. за статистиката на платежния баланс, международната инвестиционна позиция и статистиката на ценните книжа на БНБ вр. с чл.7 ал.V от Валутния закон,отразено е в счетоводството на дружеството и е посочено в обявления в ТР ГФО.В тази насока е и представеното заключение на вещите лица в режима на чл.72 от ТЗ.

Следователно налице е установен кредитор на процесното дружество в ликвидация,като част от това производство.Увеличението на капитала на „Дуетика България“ ЕАД е предприето именно чрез апортиране на това вземане на кредитора „Дуетика Интернешънъл“ С.Р.Л,възлизащо на 3 496 711 лева съобразно оценката по чл.72 от ТЗ.Срещу това вземане кредиторът е записал 3 496 акции по 1 000 лева всяка.Тъй-като същият е едноличен собственик на капитала на дружеството в ликвидация и след увеличението му,ще остане такъв,но вместо с 2 000 акции по 1000 лева,вече ще е едноличен притежател на 5 496 акции по 1 000 лева,съставляващи измерение на целия капитал.

След увеличението на капитала,този установен кредитор за сумата от 3 496 711 лева,вече няма да има статута на такъв,тъй-като вземането му ще се трансформира в капитал на „Дуетика България“ ЕАД,което води до погасяването му,което също е основна цел на ликвидацията.От друга страна „Дуетика Интернешънъл“ С.Р.Л при тази трансформация ще има право на

ликвидационна квота от останалото имущество след удовлетворяването на останалите кредитори на „Дуетика България“ ЕАД, което е отново в пълен синхрон с целите на ликвидацията, ако се доведе до край.

Следва да се посочи, че въпросното увеличение на капитала е проява на суверените права на едноличния собственик на капитала на дружеството в ликвидация по чл.219 ал.ІІ от ТЗ като ръководен орган, обсъдени по-горе от една страна, а от друга е осъществяване на субективното право на кредитора по едно вземане да се разпорежи с него както прецени за добре съобразно интересите си. В случая същият е избрал да трансформира вземането си в капитал в „Дуетика България“ ЕАД и евентуално в ликвидационна квота от имуществото му. Това поведение е израз на гарантираната от закона договорна и стопанска свобода при функционирането и управлението на търговците, при разпореждане и управление с имуществото им, така и на неприкосновеността на частната собственост.

Ето защо предприетото увеличение на капитала на „Дуетика България“ ЕАД в случая е в синхрон с целите на ликвидацията.

Представеното заявление е надлежно, отговаря на изискванията на закона, в частност и на чл.23 т.2 б. „Б“ от Наредба № 1/14.ІІ.2007 г. за водене, съхраняване и достъп до търговския регистър и до регистъра на юридическите лица с нестопанска цел.

Длъжностното лице следователно не е имало формалното основание да откаже вписването на заявените обстоятелства, отказът му е незаконосъобразен и като такъв ще следва да се отмени. Преписката следва да се върне на длъжностното лице по регистрацията за продължаване на действията за извършване на исканото вписване.

Водим от изложеното и на основание чл.25 от ЗТРРЮЛНЦ Окръжен съд-Хасково

РЕШИ:

ОТМЕНЯ ОТКАЗ №20221012182717/13.X.2022 г. постановен по представеното заявление №20221012182717/12.X.2022 г. за вписване по партидата в Търговския регистър на „Дуетика България“ ЕАД в ликвидация, ЕИК203002229, гр.Д., Х.О., бул. „С.С.“ №21 на заявено увеличаване на капитала на дружеството.

УКАЗВА на длъжностните лица от Агенцията по вписванията да осъществяват вписването по процесното заявление, като съобразят изложеното в мотивите.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Съдия при Окръжен съд – Хасково: _____